

VERSCHIJNT WEKELIJKS

Robbo

NR. 25 - 17-23 JUNI 1972
losse nummers 70 cent

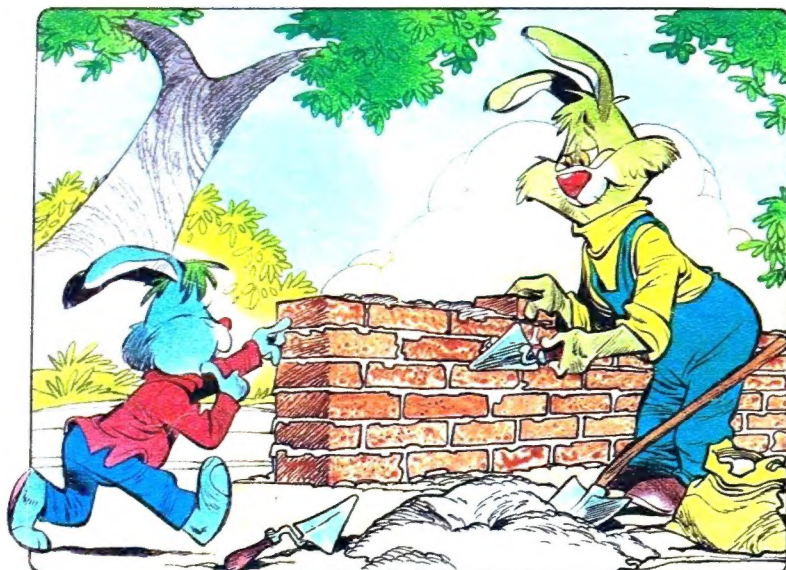
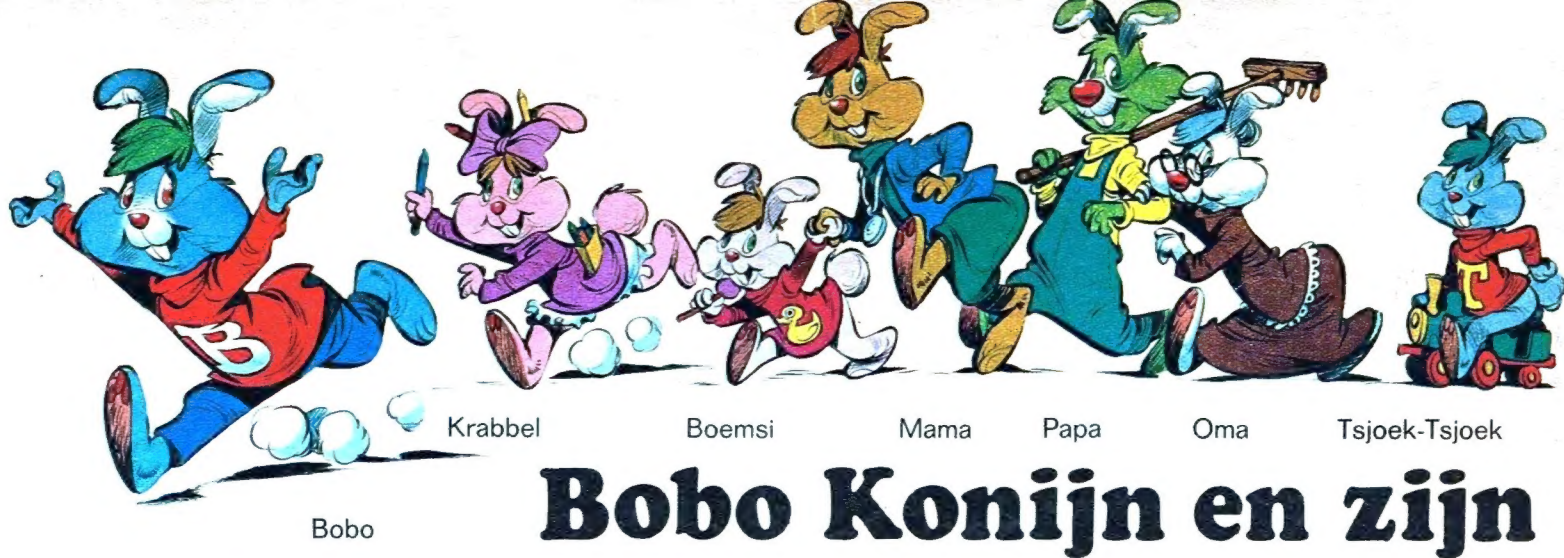
nu met
**HOCUS-POCUS-
KAARTEN!**

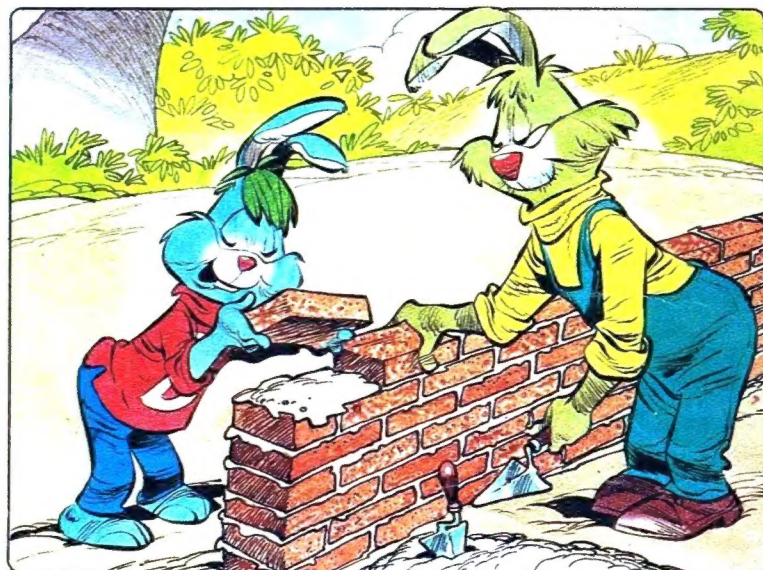
Zoek je even de vier fietslampen op, die in de tekening zijn verstopt?

Zie je Bobo op de fiets?
Hij bezorgt een pakje.
Nu, ik vind het toch erg knap,
want dat is geen makje!

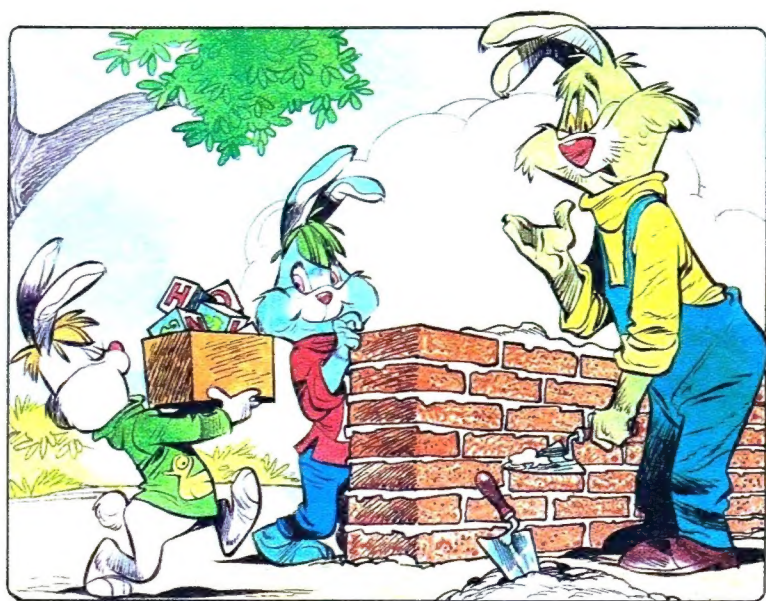
voorleesblad voor peuters en kleuters

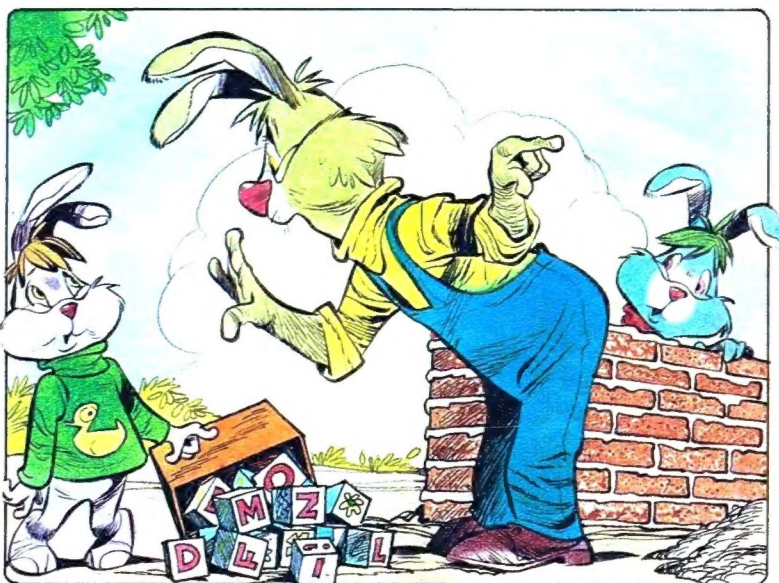
1. Op een middag is Papa Konijn een muurtje in de tuin aan het metselen. Hij gebruikt stenen en cement. Daar komt Bobo aanlopen. „O, wat leuk! Mag ik u daarmee helpen, Papa?” vraagt Bobo. „Natuurlijk mag je dat,” zegt Papa Konijn lachend. Zie je op het plaatje Papa Konijn bij het muurtje staan? Kijk maar goed!

2. Bobo vindt het prachtig dat hij Papa mag helpen. Hij doet voorzichtig wat cement op de steen en legt hem op het muurtje. „Doe ik het zo goed?” vraagt Bobo. „Prima! Leuk is dat, hè, een muurtje metselen!” zegt Papa Konijn. „Ja,” antwoordt Bobo, „ik zou het wel de hele dag willen doen!” Vlug gaat hij weer verder.

3. Ze zijn al een hele tijd aan het werk, als Boemsi aan komt lopen. „Wat zijn jullie aan het doen?” vraagt ze verbaasd. „Wij zijn een muurtje aan het metselen,” zegt Bobo. „O, wat leuk,” lacht Boemsi. Zie je ook dat Boemsi een hele grote doos met allerlei gekleurde blokken in haar handjes heeft?

4. „Kijk eens wat ik heb,” zegt Boemsi, terwijl ze de doos met blokken aan Bobo en Papa laat zien. „Wat mooi! Daar kun jij ook een muurtje van bouwen,” lacht Bobo. „Ja,” zegt papa, „ga jij daar nu maar eens fijn mee spelen!” Boemsi legt meteen alle blokken op de grond en gaat spelen.

Tante Pieta-Secuur

Oom Slokop

Tante Deur-Dicht

Lees-Voor

vrolijke familie

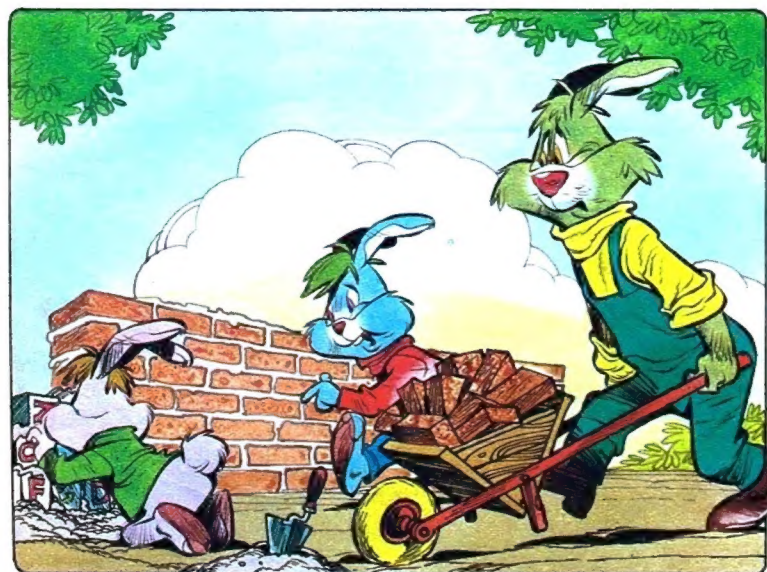
5. Even later zegt Papa Konijn tegen Bobo. „We hebben niet genoeg bakstenen. Ga je mee om er een paar te halen?“ „Ja leuk,” zegt Bobo, „met de kruiwagen.“ Zie je Boemsi kijken?

6. Ze is iets van plan. Ik kan vast iets voor Papa doen. Ik zal het muurtje afmaken, zegt ze bij zichzelf. Meteen gaat ze aan het werk, maar ze heeft natuurlijk geen echte stenen!

7. Zie je hoe handig Boemsi dat doet? Ze doet het net zoals Papa en Bobo. Ze smeert wat cement tussen haar speelgoedblokken en legt ze op elkaar. O, o, wat heeft ze het ontzettend druk!

8. Als Bobo en Papa Konijn terugkomen, zien ze Boemsi op de grond zitten. Ze komen steeds dichterbij en dan zien ze wat Boemsi aan het doen is. Wat moet Bobo lachen. Die Boemsi doet ook altijd wel iets mals. Maar dit is goed bedoeld, want ze wilde graag Papa en Bobo helpen. Papa zet de kruiwagen neer en zegt:

9. „Boemsi, wat heb jij een mooie muur gemaakt!“ Wat is Boemsi blij. „Ja, ik dacht als jullie weg zijn, kan ik het wel afmaken,” lacht Boemsi. „Tja,” zegt Papa, „maar we moeten het wel opschuiven, anders kunnen wij niet verder.“ Dat vindt Boemsi niet erg. De hele middag heeft ze nog veel plezier met haar stenen!

simmie het olifantje met de lange slurf

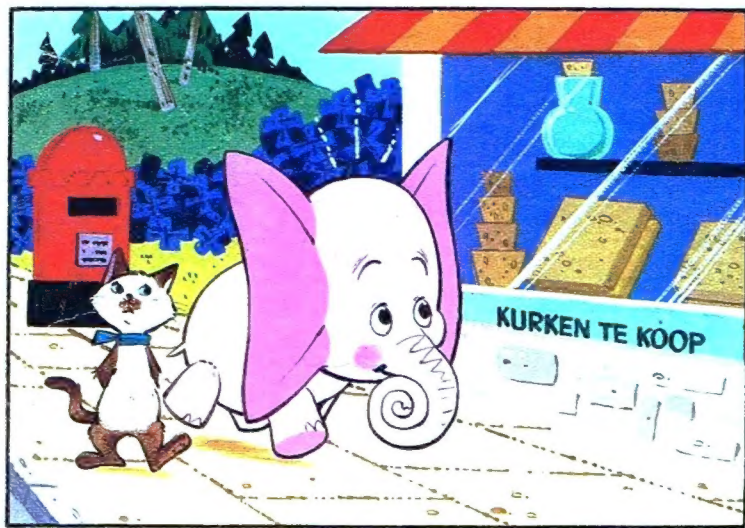
1. Als Simmie en Rongrong fijn aan het wandelen zijn, vliegen er allemaal kurken om hun oren. „Wat is dat?” vraagt Simmie.

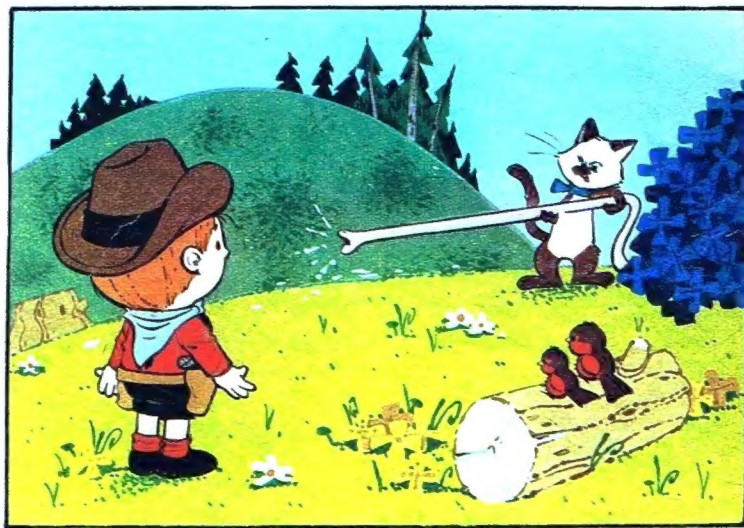
2. „Dat ben ik!” roept Hansje, terwijl hij zijn speelgoedpistolen laat zien. „Dus jij gooide die kurken om ons hoofd,” zegt Rongrong.

3. Simmie en Rongrong gaan naar de speelgoedwinkel om zo'n pistool te kopen, maar de juffrouw vertelt dat ze die niet meer heeft!

4. „Als Hansje ons ziet, gaat hij vast weer op ons schieten,” zegt Rongrong boos. Maar dan weet Simmie iets. Hij ziet een winkel waar ze kurken verkopen. „Daar gaan we naar binnen,” zegt Simmie.

5. Ze kopen daar een heleboel kurken. Als ze weer in het bos zijn, ziet Rongrong Hansje staan. „Als je dichterbij komt, schiet ik,” zegt Rongrong, terwijl hij Simmies slurf vasthoudt. Hansje rent weg!!!

6. Hansje roept: „Ha, je hebt geen pistool, het is Simmies slurf!” „Ja, ja, dat dacht je maar!” roept Rongrong boos.

7. En dan... PANG, PANG!!! De kurken vliegen overal naar toe. „Hou op, hou toch op!” roept Hansje boos. Hij vindt het helemaal niet leuk.

„Ha, ha!” lacht Simmie. „Ja,” roept Rongrong. „Dat is je eigen schuld, want je deed het ook bij ons!” Daar heeft Rongrong gelijk in! Wat zullen Simmie en Rongrong volgende week weer beleven?

JOUW LIEVELINGSDIER

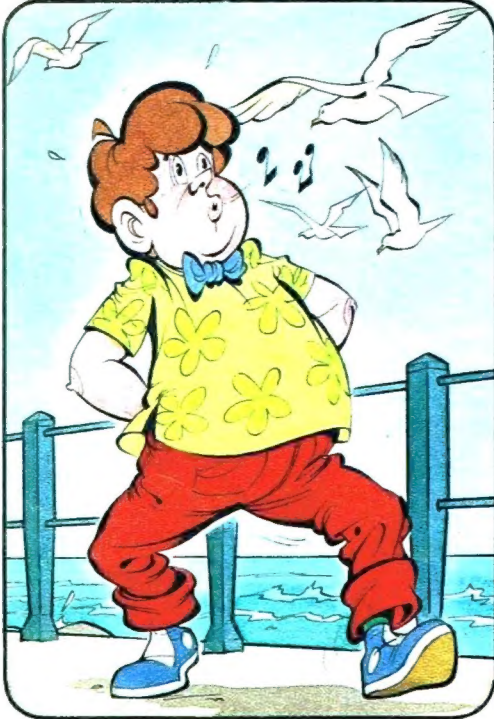
Jaapje is zijn zakdoek kwijt. Overal heeft hij gezocht, maar hij kan hem niet vinden. Nu ga ik maar eens op mijn kamertje kijken, zegt Jaapje bij zichzelf. Als hij zijn kamertje binnenkomt, moet hij wel lachen, want wat is er nu gebeurd? Zie je het op het plaatje? De twee hamstertjes van Jaapje hebben zijn zakdoek gepakt en liggen er nu fijn onder. „Blijven jullie maar lekker liggen, dan pak ik wel een andere,” zegt Jaapje lachend.

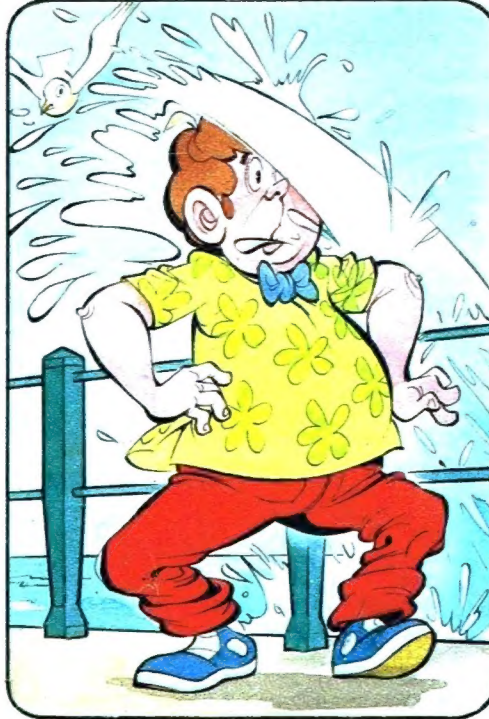

OOM STUNTEL

MAAKT EEN STRANDWANDELING

1. Oom Stuntel maakt een heerlijke strandwandeling. „Hè, er is toch niets mooier dan de frisse zeewind en die fijne golven,” zegt die malle oom. En rustig fluitend wandelt hij langs het mooie strand.

2. Maar dat duurt niet lang, want opeens... ZOEFF, PATSS! Een golf slaat tegen het hekje en daarna over oom Stuntel heen! Drijf en drijf nat is hij! Oei, wat is hij weer boos. Oom Stuntel heeft ook altijd pech!

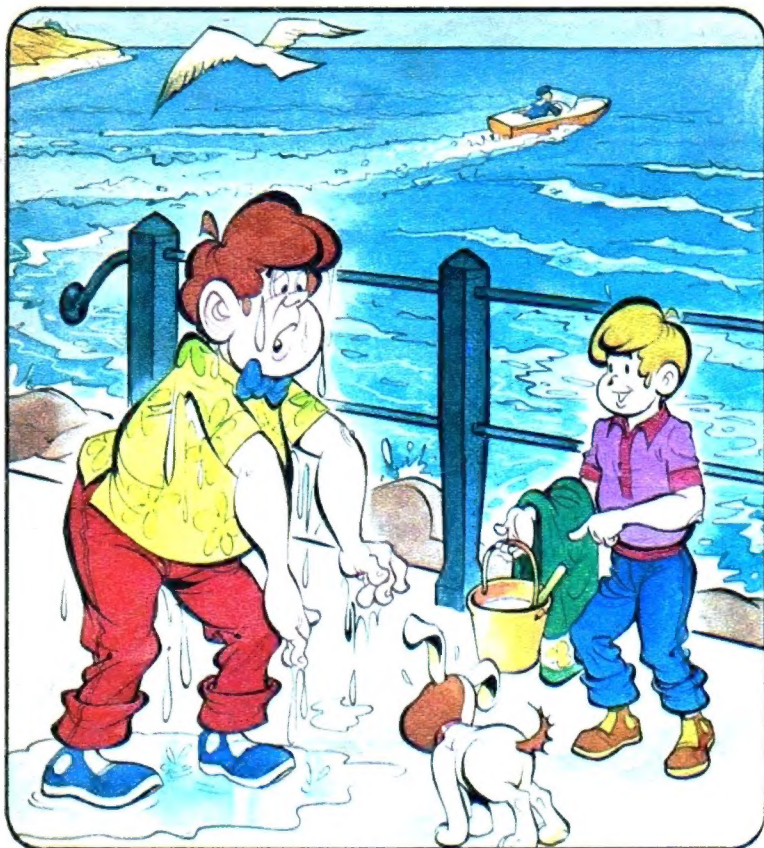
3. „Bah! Wie heeft er water over mij heen gegooid?” roept hij boos. Daar komt zijn neef Heintje aan met zijn hondje Flap. „Ik denk dat niemand water over u heen gegooid heeft,” zegt Heintje een lachend.

4. „Wat weet jij daar nu van?” schreeuwt oom Stuntel. „Als iemand denkt dat hij mij nat kan spatten, heeft hij het toch mis!” Ja, dit keer is oom Stuntel wel heel erg boos. Hij loopt naar het hekje dat langs het strand staat en kijkt naar beneden wie hem zo nat gespat heeft. Natuurlijk ziet hij niets.

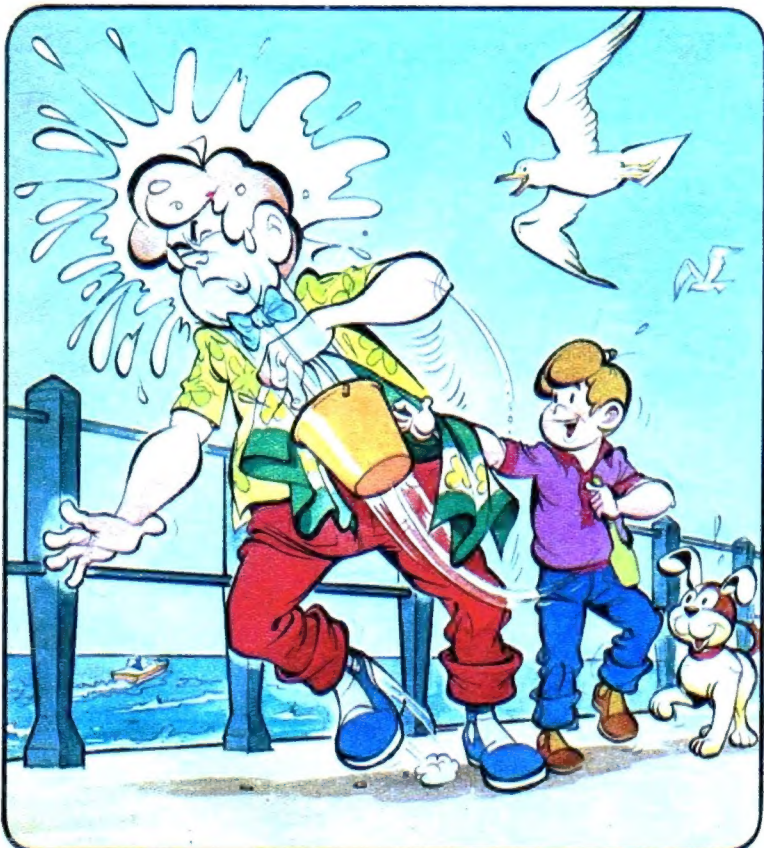
5. Maar wat gebeurt er wel... Met een klap slaat er weer een golf over het hekje! „Blbrrrblblub,” zegt oom Stuntel. „Ja, dat bedoelde ik nu,” zegt Heintje. „Niemand heeft u nat gespat. Het zijn de golven, want het wordt vloed!” Wat moet oom daar nu op zeggen. Hij is nog steeds een beetje boos. Kijk maar!

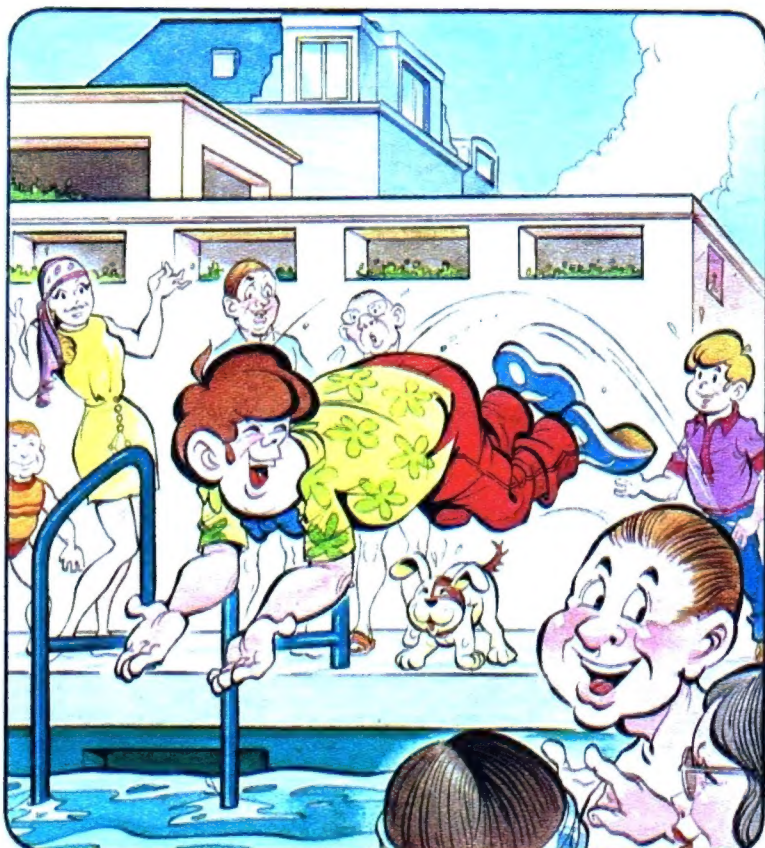
6. „Bah! Ik ben helemaal nat,” is het enige dat oom Stuntel nog kan zeggen. „Geef mij je handdoek, Heintje,” zegt oom Stuntel. „Dan kan ik me tenminste even afdrogen.” Heintje is van plan te gaan zwemmen en daarom heeft hij zijn handdoek meegenomen. Op eens ziet Heintje iets grappigs! Weet jij wat?

7. „Kijk eens, oom,” zegt Heintje, terwijl hij zijn emmertje laat zien. „Mijn emmertje zit vol water, dat komt door de golf, die u nat gemaakt heeft.” Natuurlijk doet oom weer iets doms! Hij heeft zich net afgedroogd en hij wil naar het emmertje van Heintje kijken, als hij de handdoek op de arm van Heintje legt.

8. „Voorzichtig!” zegt Heintje. Maar het is al te laat. Oom Stuntel deed het zo wild, dat hij tegen het emmertje aanstoot en het water weer in zijn gezicht terechtkomt! „Blubblub!” zegt oom Stuntel. „Dat is uw eigen schuld,” lacht Heintje, „maar het is zeewater, hoor oom Stuntel!” Dan moet oom Stuntel lachen.

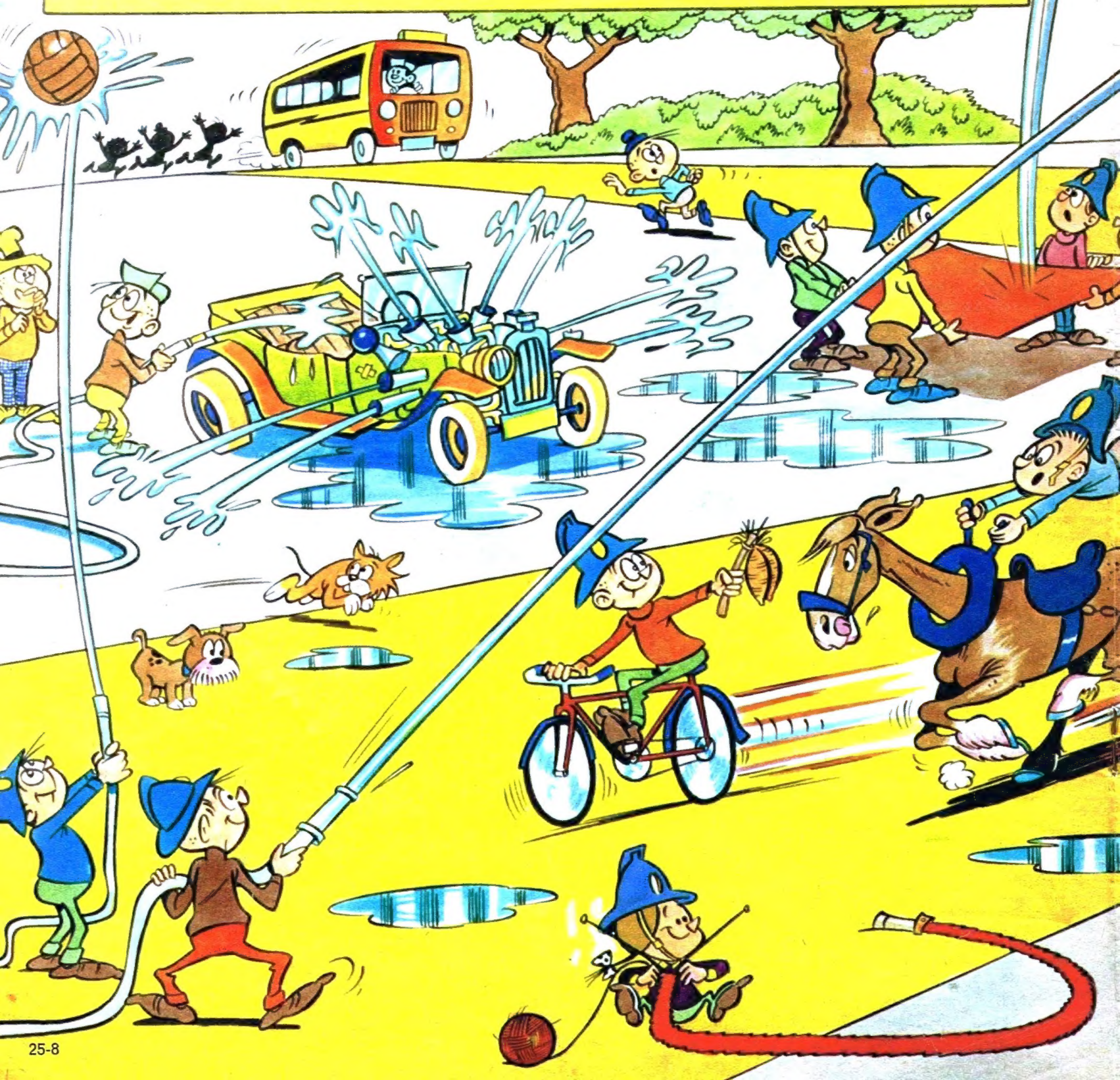

9. Hij rent meteen weg. Raad eens waar hij naar toe gaat? Hij is nu toch al nat en met een duik komt hij in het zwembad terecht! Wat moeten alle andere mensen lachen! „Tja,” zegt oom Stuntel tegen Heintje. „Ik was toch al nat, dus het maakt niets meer uit!” En dan gaan ze allebei maar eens een eindje zwemmen!

DE BOLLEBAASJES ZIJN WEER BEZIG!

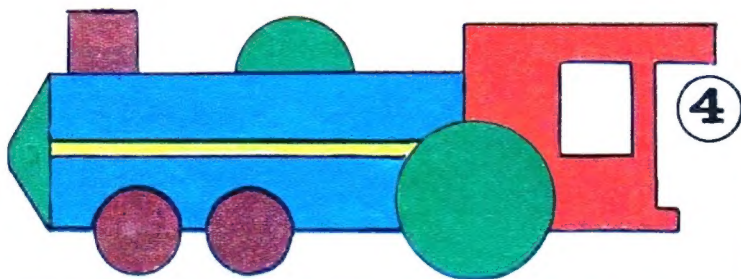
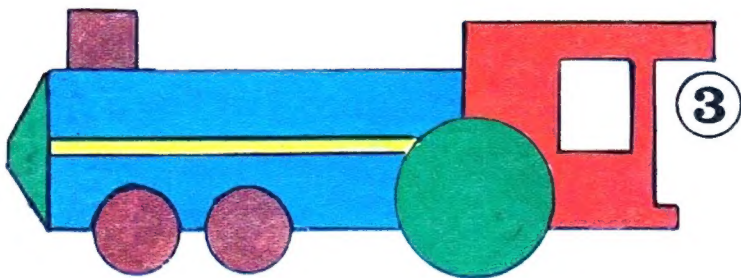
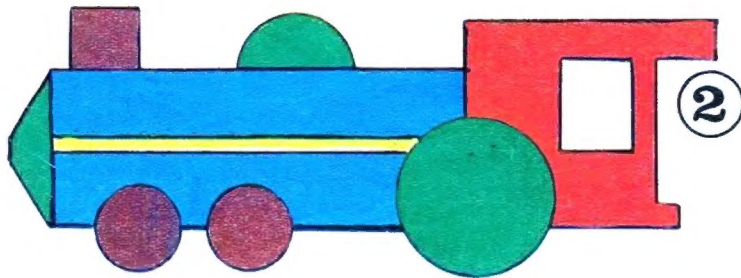
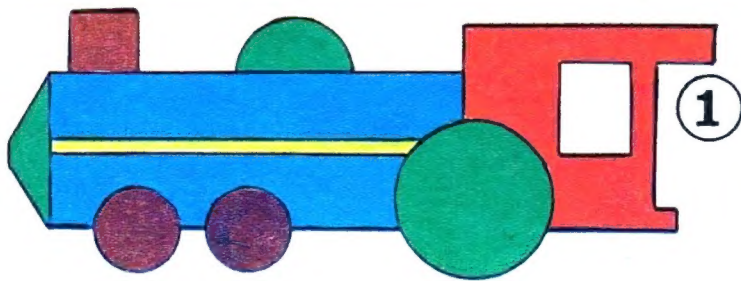
De Bollebaasjes spelen brandweermannetje. Zie je wat een malle dingen ze weer doen? Opa en oma doen helemaal iets doms! Ze staan op de waterslang, het brandweermannetje snakt er niets van! Zie je die grote bobbel achter opa? Ja, goed zo! Daar zit allemaal water in. Opa en

oma hebben niets in de gaten! Zie je Liesje op de grond zitten? Ze breit een waterslang, maar dat kan natuurlijk nooit! Want als er water door gaat, stroomt het er aan alle kanten weer uit! Maar dat weet ze niet! Kijk verder zelf maar, want er gebeuren nog veel meer malle dingen!

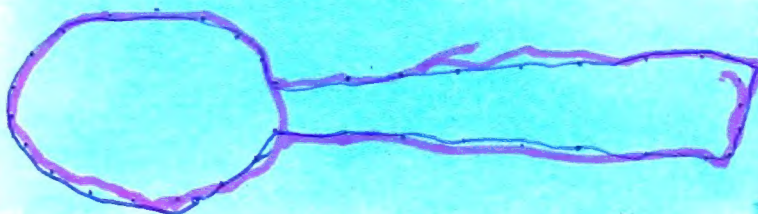

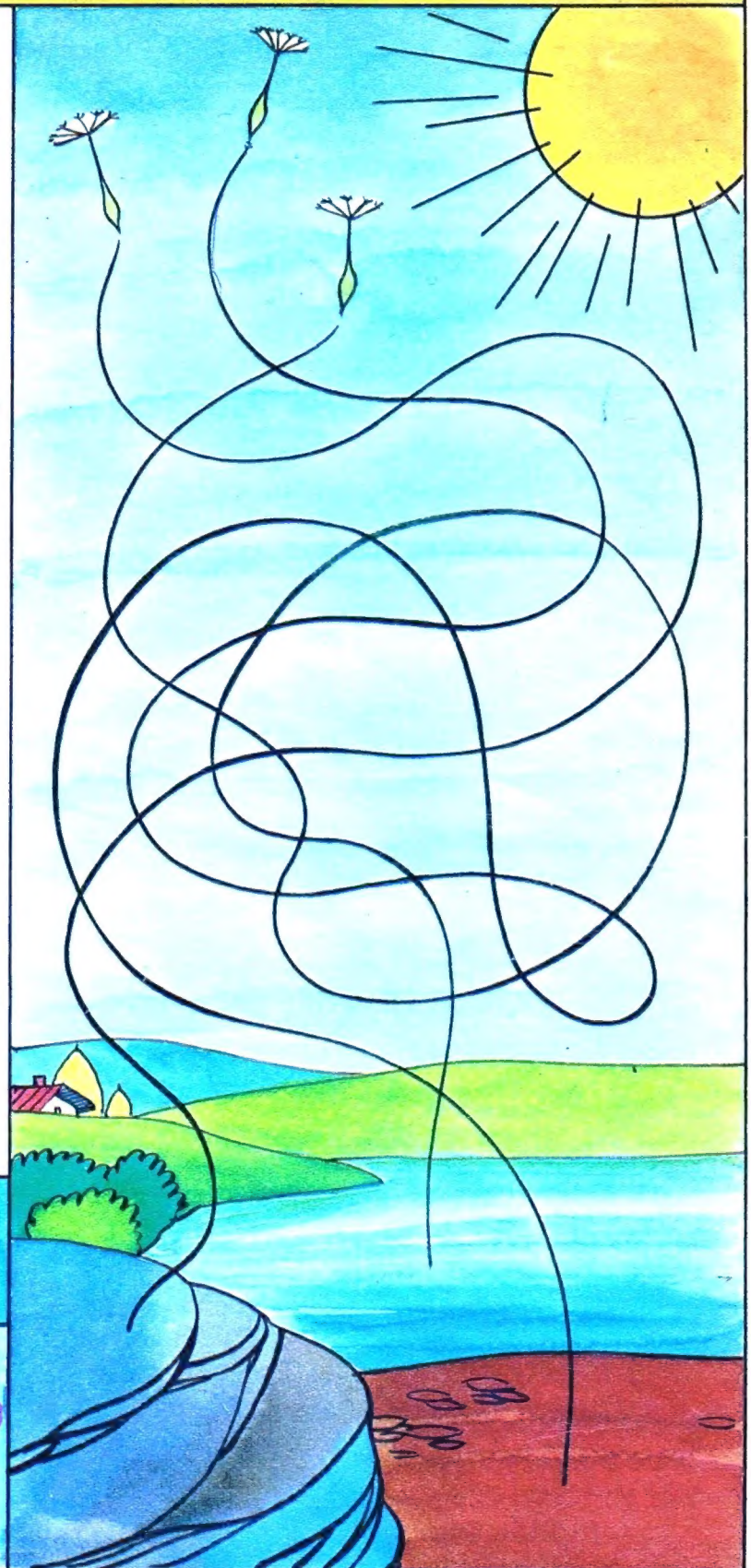
de locomotief van tsjoek-tsjoek!

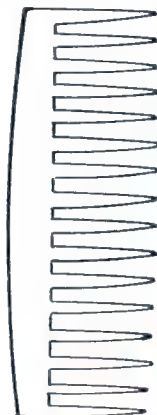
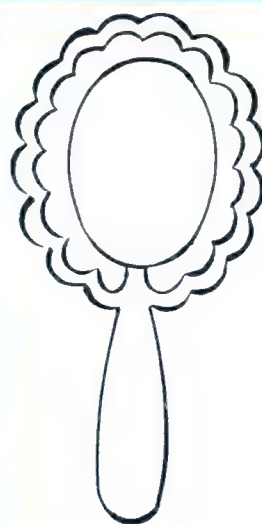
1. Dit zijn de locomotiefjes van Tsjoek-Tsjoek.
Kun jij zien welke er een beetje anders is?

2. Dit gebruik je iedere dag. Als je de puntjes met elkaar verbindt, zul je zien wat het is. Daarna mag je het kleuren!

spiegeltje spiegeltje aan de wand...

1. Deze pop is zich heel erg mooi aan het maken. Op het plaatje ernaast zie je wat ze allemaal gebruikt.

Toch gebruikt ze één ding niet. Weet jij wat? Kijk maar eens goed! Daarna mag je alles kleuren, maar wel net zoals de plaatjes die ernaast staan!

Uitslag 1

Bobo tekenfoets

De zes prachtige skelters gaan naar:

Joep Nieuwmeyer Nijmegen. met: Esmeralda Sanders Nijmegen.
Berend-Jan v. Vuuren Nijmegen. Linda Nicolaesen Nijmegen. Jacky de Raef Nijmegen. Karien v. Eekelen Nijmegen.

Deze kinderen wonnen een doos kleurpotloden:

Mattie Bergsma Hemrik. met: Anneke Betten Hemrik. Henk v. d. Sluis Hemrik. Oene de Haan Wijnjeterp. André Bergsma Hemrik. Rini Mulder Hemrik.
Liesbeth Bil Kerkwerf. met: Guiljam v. d. Schelde Kerkwerf. Alida Kok Kerkwerf. Jaap Bij de Vaate Kerkwerf. Cathy Bij de Vaate Noordgouwe. Kees Smalheer Kerkwerf.
Carolijn Bink Den Haag met: Barbara Braakma Den Haag. Dorine v. IJsseldijk Den Haag. Irene Paap Den Haag. Chloë Pasturel Den Haag. Saskia Rinck Den Haag.
Arjo Boerdam Vlaardingen met: Edwin Meyerink Vlaardingen. Like Kamerman Vlaardingen. Ellen v. Vliet Vlaardingen. Peter Bakker Vlaardingen. Koos de Wilt Vlaardingen.
Hannelie van Bortel Kruisland (Nbr.) met: Jolanda Baselier Kruisland. Hanneke van Bortel Berkel-Enschot. Robert Kronen Kruisland. Anske van Bortel Haaren. Saskia Koopmans Kruisland.
Monique Damen Dalfsen. met: Harrold Eykelkamp Dalfsen. Thaddea Kamphuis Dalfsen. Frank Beltman Dalfsen. Elles Kloosterman Dalfsen. John Kamphuis Dalfsen.
Jos Hoogland Schalkwijk. met: Remy v. Hardenbroek Schalkwijk. Juliëtte Hommelberg Schalkwijk. Jolanda Groenen Tull'ent Waal. Eric Groen Schalkwijk. Jurgen de Vink Schalkwijk.
Cobi Huizenga Warffum. met: Rudi de Boer Warffum. Tamara Snippe Warffum. Boukje de Vries Warffum. Auktje Zwart Warffum. Aly Wiersum Warffum.
Henriëtte de Jonge Nieuwe Pekela. met: Ger v. d. Laan Nieuwe Pekela. Heleen Brouwer Nieuwe Pekela. Ingrid Kiewiet Nieuwe Pekela. Inger Nanninga Nieuwe Pekela. Gerdie Huiting Nieuwe Pekela.
Esther Klinkers Heerlen. met: Madelène Gregoire Heerlen. Sylvia Noestheden Heerlen. Joswyn Franz Heerlen. Marcel Eykmans Heerlen. Roel Suiker Heerlen.
Fransje Klijn Vliissingen. met: Alexandra Maat Vliissingen. Marjolientje Wibbens Vliissingen. Antoine Smallegange Vliissingen. Ingeborg Sillevius Vliissingen. Elvin de Munck Vliissingen.
Elsbeth Kuiper Heemstede. met: Natassja Lammers Heemstede. Lucas Lammers Heemstede. IJdwine van Gerkum Heemstede. Katja Baaij Heemstede.
Joke Mulder Vriezenveen. met: Henriët Abbink Vriezenveen. Wilma Nijzink Wierden. Frits Mulder Vriezenveen. Freddy Nijzink Wierden. Hans Mulder Vriezenveen.
Marianne Princen Weert. met: Ilse Kluytman Weert. Ronald Theunissen Weert. Michiel v. Ratingen Weert. Pauline Spreuwenberg Weert. Suzanne Janssen Weert.
Comelie de Ruiter Rotterdam (16). met: Jolijn Cohen Tervaert Rotterdam. Marion Hamel Rotterdam. Laetitia v. Citters Rotterdam. Sophie Heyman Rotterdam. Anita v. d. Pot Rotterdam.
Brendie Steyaert Hoofdplaat (gem. Oostburg). met: Philippe Calon Hoofdplaat. Jolanda v. Leeuwen Hoofdplaat. Desire v. d. Bossche Hoofdplaat. Vera Blok Hoofdplaat. Gerry Becude Hoofdplaat.
Edward v. d. Vendel Beesd (Gld.). met: Jan Verheul Rump. Gerdien de Ruyter Rump. Gracia Schneider Beesd. Annet Boom Beesd. Bert Dekker Beesd.
Volgende week worden nog meer prijswinnaars bekend gemaakt.

Het prinsje dat graag plaagde

De kok van de koning is woedend! „Help, help,” gilt hij. „Er zit een kikker in mijn bed! Wie heeft dat gedaan?” Al de bedienden van de koning kijken elkaar aan, want zij weten heus wel wie dat gedaan heeft!

Dat was niemand anders dan het kleine prinsje Paul, die altijd iedereen plaagt, want dat vindt hij leuk. „Het zal prins Paul wel weer geweest zijn,” zucht de kok, als hij de kikker in de tuin gezet heeft. „Gisteren, toen ik met het orkest in de tuin van het paleis moest spelen, had hij zeep in mijn trompet gedaan. Toen ik begon te spelen, kwamen er allemaal bellen uit,” vertelt een andere bediende, die weer boos wordt, als hij eraan denkt. „Hij heeft mij ook geplaagd, hij heeft peper op mijn rozen gestrooid. Toen ik eraan wilde ruiken, moest ik vreselijk niezen,” vertelt de tuinman boos.

Iedereen is boos, behalve het prinsje. Die moet er steeds om lachen, als al de mensen schrikken. Maar op een dag komt de tante van het prinsje op bezoek.

Ze heeft een plannetje bedacht. Ze is verkleed als een heel oud vrouwtje en niemand herkent haar. Als ze bij de paleispoort aankomt, zegt de wacht: „Gaat u maar naar binnen, dan krijgt u vast wel iets te eten. Zet u die zware mand maar hier neer.” Tante Isabel, ja, zo heet ze. Ze moet stilletjes lachen, want ze vindt het natuurlijk grappig dat niemand haar herkent. Als ze door de gang van het paleis naar de keuken loopt, komt ze prins Paul tegen. Zelfs haar eigen neefje herkent haar niet. „Iemand heeft zijn mand laten staan,” lacht hij.

„Die zal ik eens even vastzetten, dan kun je lachen.” Tante Isabel zegt niets terug, maar ze zal het prins Paul weleens afleren om iedereen zo te plagen. Als tante Isabel terugloopt en haar mand wil pakken, doet ze net of ze niet wist dat hij vastzat. „Oh, mijn mand zit vast!” roept ze. „Ja, dat heeft het vervelende prinsje weer gedaan,” zegt de bediende boos. „Dat is ook niet aardig,” zegt tante Isabel. Als de mand eindelijk los is, gaat ze naar de slaapkamer van het prinsje.

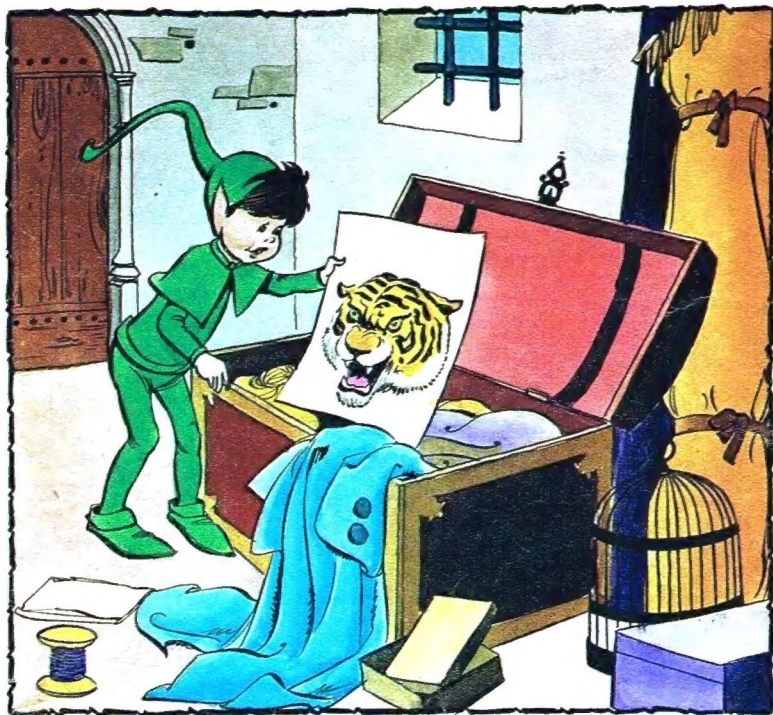

Een week lang plaagt ze hem. Hij vindt een kikker in zijn bed. En zout in zijn limonade. Als hij wil spelen, is zijn speelgoed kapot. Tja, zegt het prinsje bij zichzelf. Nu zijn ze mij aan het plagen, maar ik vind het helemaal niet leuk. Ik weet nu ook gelijk hoe de andere mensen het vonden toen ik hen nog plaagde. Vanaf die tijd heeft prinsje Paul nooit meer iemand geplaagd. Iedereen in het paleis vindt hem nu een heel aardig prinsje. Alleen heeft niemand ooit geweten dat het oude vrouwtje tante Isabel was.

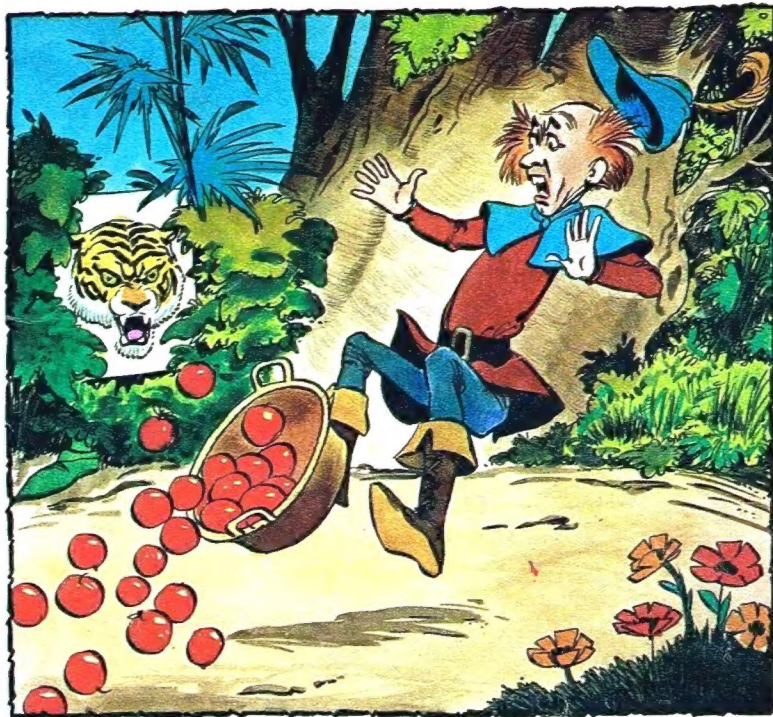

GA JIE MIEE NAAR

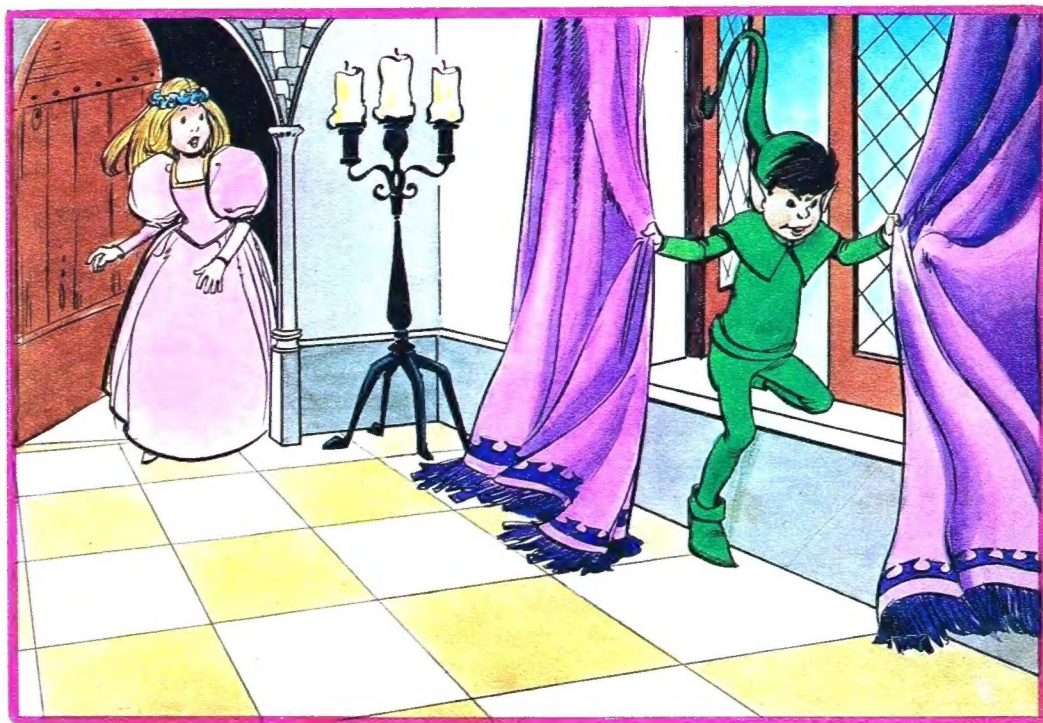
1. Hee, wat is dat voor leuks?" zegt Pukkie tegen zichzelf als hij uit een oude kist een tijgermasker haalt. „Daar kan ik weleens een leuk grapje mee uithalen." O, o, Pukkie is weer eens wat ondeugends van plan. Zie je op het plaatje het masker? Ik vind het wel een beetje griezelig, jij niet?

2. Pukkie rent met het masker onder zijn arm naar een bosje. Meteen zet hij het op en wacht wat er gaat gebeuren. En dan... „Heeelp!" roept Nico de groenteman, die net met een mand appels voorbij komt. „Er zit een tijger in de bosjes!" Van schrik laat hij de mand met appels vallen en rent hij weg. Wat moet Pukkie lachen!

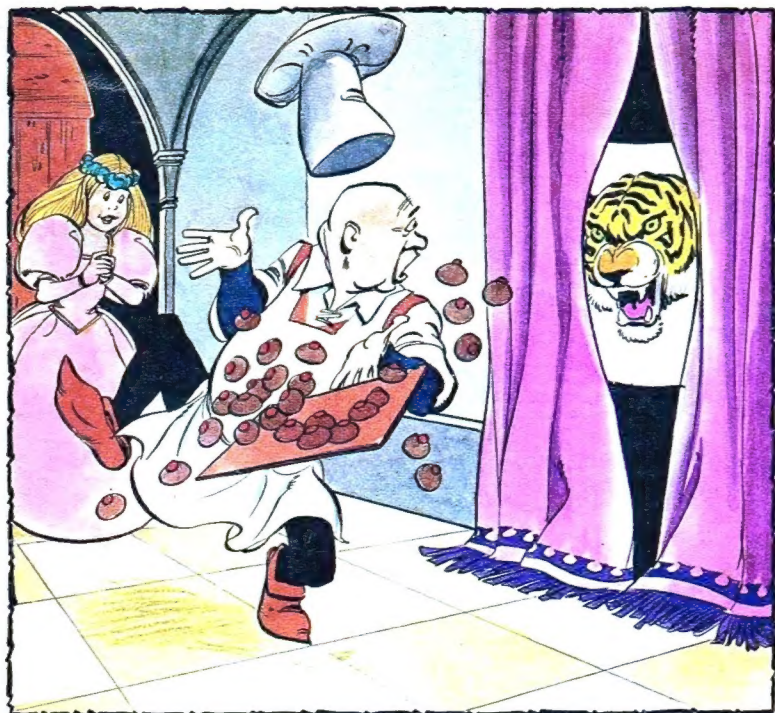
3. „Ha," lacht Pukkie, „dat was een leuk grapje en ik heb nog een paar lekkere appels ook!" Vrolijk loopt Pukkie verder terwijl hij een heerlijke appel eet. „Ik ga eens kijken of ik nog iemand kan plagen."

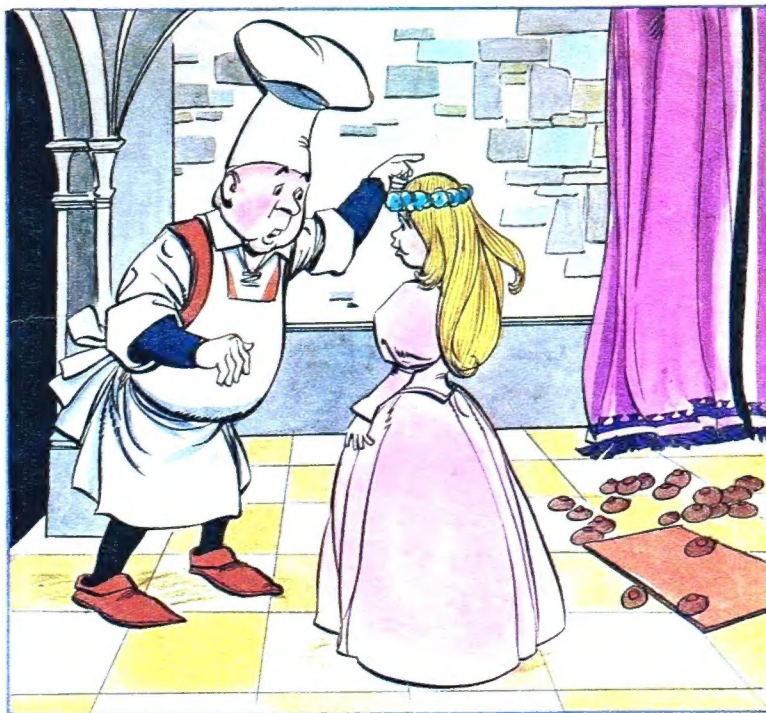
4. Pukkie sluipt het paleis binnen. Het is niet aardig van Pukkie dat hij iedereen wil plagen! Als hij zich achter een gordijn in het paleis verstoppt, heeft hij niet gezien dat Wanda achter hem aanloopt!

„Wat is Pukkie toch van plan?" zegt Wanda bij zichzelf. „Hij doet zo geheimzinnig, ik geloof dat ik hem maar eens in de gaten ga houden. Ik vertrouw het niet zo erg!" Pukkie heeft Wanda nog niet gezien!

SPROOKKJESLAND?

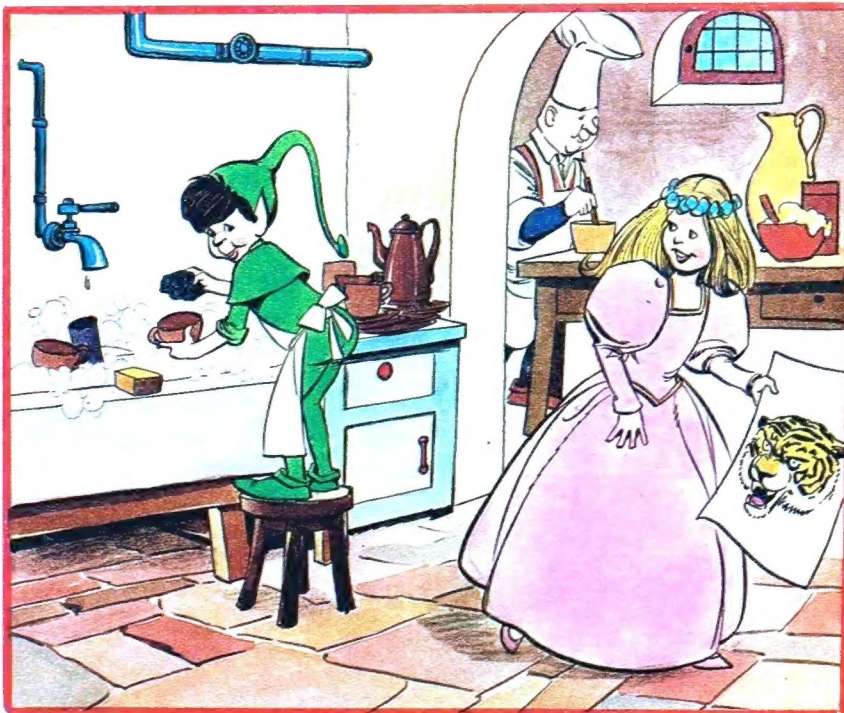
5. Wie komt daar aangelopen? De bakker van het paleis, die altijd van die heerlijke koekjes bakt. Hij draagt nu ook weer een hele grote schaal met lekkere koekjes. „Heeeeelp!” roept ook de bakker. Hij schrikt net zo erg als Nico de groenteman. „Er zit een tijger achter het gordijn! Heèèèelp!!!”

6. Dan ziet hij feetje Wanda staan. „Oh, Wanda, ik ben zo geschrokken,” zegt hij. „Ik loop met mijn schaal koekjes langs het gordijn en dan zie ik ineens dat daar een tijger achter zit!” „Welnee,” zegt Wanda lachend, „daar kan toch geen tijger zitten!” „Wel waar, ik heb het zelf gezien,” zegt de bange bakker.

7. Dan neemt Wanda de bakker gauw mee naar het gordijn. Ze schuift het open en dan... „Pukkie, maar dat is Pukkie!” roept de bakker. „Ja,” zegt Pukkie, „dat was een grapje van mij!” Hij snoept lekker van de koekjes. „Kom maar mee, want ik weet ook iets leuks,” zegt Wanda.

8. Wanda neemt Pukkie mee naar de bakkerij. „Zo,” zegt Wanda, „dan ga jij nu maar eens iets voor de bakker doen, want die is zo geschrokken.” Ze zet Pukkie op een kruk en laat hem fijn de kopjes afwassen. „Ach,” zegt Pukkie lachend, „dit vind ik ook wel leuk, hoor!” „Ja,” zegt Wanda, „dit is leuker dan andere mensen plagen met een masker!”

wolla-wolla

1. „Kijk eens!” roept Wolla-Wolla. „Daar is de postkoets, die komt ons brieven brengen.” „Laten we naar hem toe gaan,” zegt Kiki. Vlug lopen de twee Indiaantjes naar de postkoets. De cowboy die de post brengt, is in de wigwam. „Wat een mooie koets!” zegt Kiki.

2. Daar komt de cowboy aan. „Ja,” zegt hij tegen Kiki. „De postkoets is wel mooi, maar het wiel is gebroken.” Dat heb ik zo gemaakt.” „Ik zal u wel even helpen,” zegt Wolla-Wolla. Maar waar is Kiki gebleven? Zie jij haar?

3. „Klaar is Kees,” zegt de cowboy. „Fijn dat je mij geholpen hebt, Wolla-Wolla,” zegt hij nog. Dan rijdt hij weg. „Wolla-Wolla kijkt hem na en wie ziet hij daar in de koets zitten? „Kiki, kom terug!” roept Wolla-Wolla nog, maar de koets rijdt veel te hard.

4. „Ik moet vlug achter de postkoets aanrijden, want als ik nog langer wacht, is hij al veel te ver weg,” zegt Wolla-Wolla tegen zichzelf. „Kawi, Kawi kom, we moeten Kiki halen!” roept Wolla-Wolla terwijl hij naar Kawi rent.

5. Tja, nu wil Kawi natuurlijk wel hardlopen. Wolla-Wolla springt op zijn rug. En dan gaan ze op weg. Even later rijden ze achter de postkoets. Als de postkoets bij het volgende Indianendorp stopt, stapt Kiki vlug uit. „Ik wist niet dat de cowboy al wegging,” zegt ze.

6. „Ja, dat dacht ik al,” zegt Wolla-Wolla lachend. „Laten we nu maar gaan.” Ze gaan allebei op de rug van Kawi zitten. En vlug rijden ze naar het Indianendorp. Het is al laat en het wordt al een beetje donker.